

P6_TA(2008)0212

Pokrok dosažený v oblasti rovných příležitostí a nediskriminace v EU

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. května 2008 o pokroku v oblasti rovných příležitostí a nediskriminace v EU (provádění směrnic 2000/43/ES a 2000/78/ES) (2007/2202(INI))

Evropský parlament,. Pokrok dosažený v oblasti rovných příležitostí a nediskriminace v EU (rozprava)

- s ohledem na sdělení Komise o nediskriminaci a rovných příležitostech pro všechny – rámcová strategie (KOM(2005)0224),
- s ohledem na článek 13 Smlouvy o ES,
- s ohledem na směrnici Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ¹,
- s ohledem na směrnici Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání²,
- s ohledem na sdělení Komise o uplatňování směrnice 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ (KOM(2006)0643),
- s ohledem na zprávu Komise o vytváření antidiskriminačních právních předpisů v Evropě: srovnání 25 členských států EU z července 2007,
- s ohledem na národní zprávy o uplatňování antidiskriminačních právních předpisů a na tematické zprávy, které vypracovala síť právních odborníků v oblasti nediskriminace na podporu své práce, aby svou prací, kterou jí zadala Komise, přispívala k poskytování nezávislých informací a poradenství o odpovídajícím vývoji v členských státech,
- s ohledem na Mezinárodní úmluvu OSN o odstranění všech forem rasové diskriminace,
- s ohledem na Úmluvu OSN o právech osob se zdravotním postižením,
- s ohledem na Evropskou úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod a její protokol č. 12,
- s ohledem na zvláštní průzkum Eurobarometru zaměřený na diskriminaci v Evropské unii, který v lednu 2007 provedla Komise,
- s ohledem na vyhlášení roku 2007 Evropským rokem rovných příležitostí pro všechny a roku 2008 Evropským rokem mezikulturního dialogu,

---

¹ Úř. věst. L 180, 19.7.2000, s. 22.

² Úř. věst. L 303, 2.12.2000, s. 16.

- s ohledem čl. 45 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro zaměstnanost a sociální věci a stanovisko Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (A6-0159/2008),
- A. vzhledem k tomu, že čl. 6 Smlouvy o Evropské unii stanoví, že Evropská unie je založena na zásadách svobody, demokracie, dodržování lidských práv a základních svobod a na právním státu, což jsou zásady společné všem členským státům, a je důležité, aby politická prohlášení o potírání diskriminace byla doprovázena postupným vývojem a úplným a správným prováděním právních předpisů a politik, zejména pokud jde o směrnice zakazující diskriminaci a projekty na podporu rovnosti,
  - B. vzhledem k tomu, že čl. 6 Smlouvy o EU rovněž stanoví, že Unie ctí základní práva zaručená Evropskou úmluvou na ochranu lidských práv a základních svobod a že prosazování rovnosti a nediskriminace by pro právní předpisy a politiky Evropské unie mělo být úkolem prvořadého významu, jak je stanoveno v čl. 13 Smlouvy o ES,
  - C. vzhledem k tomu, že zaměstnanost je jednou ze základních podmínek sociálního začlenění, ale míra nezaměstnanosti přitom zůstává u mnohých skupin, zejména u žen, migrantů, lidí se zdravotním postižením, etnických menšin, starších a mladších lidí a u osob s ojedinělými nebo neuznanými dovednostmi nepřiměřeně vysoká, vzhledem k tomu, že nezaměstnanost mezi lidmi, kteří trpí několikanásobnou diskriminací, je dokonce vyšší,
  - D. vzhledem k tomu, že právo Společenství v současné době nepokrývá diskriminaci ve většině oblastí spadajících do pravomoci Společenství, a vzhledem k tomu, že směrnice 2000/43/ES a směrnice 2000/78/ES stanoví rozdílné úrovně ochrany, což vytváří rozpory v ochraně proti diskriminaci s dopady na zaměstnanost,
  - E. vzhledem k tomu, že průzkum Komise zaměřený na vytváření antidiskriminačních právních předpisů v Evropě potvrzuje, že na úrovni členských států existuje změň právních předpisů, které chrání proti diskriminaci různými způsoby a často postrádají jednotnou metodiku provádění, což vede k nesouladu v provádění směrnic a k situaci, kdy si lidé nejsou dostatečně vědomi svých práv,
  - F. vzhledem k tomu, že nejednotné používání nediskriminačních politik v členských státech přispívá k tomu, že směrnice Společenství, které zakazují diskriminaci, nejsou v praxi prováděny, jak dokazují zprávy jako například zpráva evropské skupiny odborníků pro boj proti diskriminaci v zaměstnání na základě sexuální orientace: případ právních předpisů v patnácti členských státech EU,
  - G. vzhledem k tomu, že Rada ve svém usnesení ze dne 5. prosince 2007 o činnostech navazujících na Evropský rok rovných příležitostí pro všechny (2007)¹ vyzvala členské státy a Komisi v souladu s jejich příslušnými pravomocemi, aby zachovaly a posílily začleňování otázek zdravotního postižení do všech příslušných politik,
  - H. vzhledem k tomu, že Komise proto odůvodněně zahájila řízení vůči několika členským státům a musí tak v nutných případech postupovat i nadále,

---

¹ Úř. věst. C 308, 19.12.2007, s. 1.

1. vyzývá členské státy, aby ve své legislativní praxi vzaly v potaz různé důvody diskriminace uvedené v článku 21 Listiny základních práv Evropské unie;
2. připomíná, že směrnice 2000/43/ES a 2000/78/ES vymezují minimální požadavky a měly by být základem pro budování komplexnější antidiskriminační politiky Společenství;
3. vyjadřuje obavy ohledně nedostatků ze strany některých členských států při převádění a provádění směrnice 2000/43/ES a směrnice 2000/78/ES a ohledně informací o možných opravných prostředcích v případech diskriminace, které občané EU postrádají;
4. lituje, že se směrnice 2000/43/ES a 2000/78/ES nevztahují na rozdíly v diskriminačním zacházení na základě fyzických kritérií, jako je výška nebo barva pleti, zejména v souvislosti s přístupem k pracovním místům, kde neexistuje přímá souvislost mezi těmito fyzickými rysy a schopnostmi požadovanými pro výkon dotčených zaměstnání;
5. vyzývá členské státy, aby zajistily, že směrnice 2000/43/ES a směrnice 2000/78/ES budou po převedení všech jejich ustanovení plně, správně a účinně prováděny a vhodně uplatňovány a že všechny výjimky budou v souladu s jejich ustanoveními objektivně odůvodněny;
6. vyzývá příslušné orgány EU a vnitrostátní i místní orgány, aby při uplatňování směrnic zlepšily koordinaci své činnosti; požaduje jednotný přístup k potírání diskriminace, který bude současně zahrnovat a zohledňovat všechny důvody diskriminace;
7. zdůrazňuje, že veřejné orgány musí při prosazování rovnosti a prevenci diskriminace hrát klíčovou úlohu, a to prostřednictvím svých politik, svých služeb a svých postupů při zaměstnávání;
8. vyzývá Komisi, aby se zavázala, že důkladně přezkoumá provádění směrnic 2000/43/ES a 2000/78/ES a že vydá interpretační pokyny pro jejich provádění s cílem zajistit úplné a správné provádění ze strany členských států; vyzývá Komisi, aby zejména vyhodnotila způsob, jakým členské státy vykládají výjimky stanovené v článcích 6 a 8 při provádění směrnice 2000/78/ES do vnitrostátních právních předpisů; připomíná, že provádění obou směrnic vyžaduje škálu mechanismů a strategií včetně souladu s právními předpisy, aktivní účasti a vymáhání a také účinných výměn osvědčených postupů;
9. naléhavě žádá, aby sankce za porušování vnitrostátních předpisů přijaté v souladu s převedením směrnic 2000/43/ES a 2000/78/ES byly účinné, přiměřené a odrazující;
10. naléhavě žádá Komisi, aby pečlivě sledovala převedení směrnic 2000/43/ES a 2000/78/ES a dodržování právních předpisů z jejich převedení vyplývající, a aby prostřednictvím řízení pro porušení předpisů a neplnění povinností od členských států vyžadovala, že dodrží své právní závazky a plně a co možná nejdříve směrnice převedou; je přesvědčen, že na probíhajícím sledování toho, jak členské státy plní své povinnosti, které jim z těchto směrnic vyplývají, by se měl podílet příslušný výbor Parlamentu;
11. připomíná Komisi, že článek 4 směrnice 2000/78/ES povoluje výjimky pouze tehdy, je-li to z objektivního hlediska skutečně nezbytné pro řádný výkon pracovních činností; vyzývá Komisi, aby tento článek vykládala přesně a podala žalobu na členské státy k Soudnímu dvoru, pokud jejich vnitrostátní předpisy povolují příliš širokou definici;

12. žádá o výroční hodnocení provádění směrnic členskými státy jako součást otevřené metody koordinace a o rozšířený přezkum uplatňování takových právních předpisů každých pět let v rámci sociální agendy; je přesvědčen, že na tomto výročním hodnocení by se měly podílet nezávislé orgány zabývající se otázkami nediskriminace, ale i síť právních odborníků Komise a nevládní organizace zastupující potenciální oběti diskriminace, a že by měla být přijata konkrétní opatření pro budování kapacity nevládních organizací, aby mohly poskytovat informace a pomoc obětem a přispívat k výročnímu hodnocení konstruktivním způsobem;
13. je přesvědčen o tom, že chybějící ustanovení ve směrnici 2000/78/ES, které by určovalo potřebu širších definic zdravotního postižení, vyřadilo některé kategorie zdravotně postižených občanů z právní ochrany této směrnice; vyzývá proto Komisi a členské státy, aby se na takových širších definicích zdravotního postižení urychleně dohodly a usnadnily tak harmonizaci antidiskriminačních právních předpisů, jež by se mohly zakládat na Úmluvě o právech zdravotně postižených osob;
14. je přesvědčen, že nedefinovaná lhůta pro podání žaloby z důvodu diskriminace vedla v některých členských státech k velmi krátkým lhůtám, což může obětem podávání žalob znemožnit;
15. je přesvědčen, že výjimky ve směrnici 2000/78/ES týkající se rodinného stavu způsobily, že ochrana proti diskriminaci na základě sexuální orientace, kterou směrnice nabízí, není platná v plné míře;
16. naléhavě žádá členské státy, aby podporovaly uplatňování práv občanů Unie podle směrnice 2000/43/ES a směrnice 2000/78/ES účinnějším způsobem, a naléhavě žádá Komisi, členské státy, odborové organizace, zaměstnavatele, ale i vládní a nevládní zúčastněné strany, aby učinili vše, co je v jejich moci, ke zlepšení informovanosti o právech podle uvedených směrnic a zajistili, aby oběti diskriminace měly přístup k různým formám právní podpory a mohly tak podle těchto směrnic účinně uplatňovat svá práva; konstatuje, že břímě postavit se pachateli diskriminace často spočívá na jednotlivci, který se často nemůže obrátit o pomoc na žádný veřejný orgán, ani nemá přístup k právní pomoci; naléhavě žádá členské státy, aby zmocnily nezávislé orgány zabývající se rovností k poskytování účinné pomoci obětem diskriminace;
17. je znepokojen nízkou úrovní informovanosti občanů členských států o antidiskriminačních právních předpisech a vyzývá Komisi, členské státy, odborové organizace a zaměstnavatele, aby zesílili své úsilí o zvýšení této úrovně informovanosti; připomíná, že směrnice ukládají členským státům povinnost informovat veřejnost o příslušných ustanoveních směrnic všemi vhodnými prostředky;
18. doporučuje, aby členské státy uskutečnily nezávislé přezkoumání preventivních a restitučních antidiskriminačních opatření a účinností ochrany proti viktimizaci a zajistily, aby veřejnoprávní a neveřejnoprávní orgány, které se účastní prevence diskriminace a poskytují podporu obětem diskriminace, byly vybaveny odpovídajícími zdroji; dále doporučuje, aby Komise do svého průběžného sledování zařadila vzájemná hodnocení;
19. doporučuje, aby členské státy vybavily orgány, které prosazují rovnoprávnost, odpovídajícími prostředky a pravomocemi, aby mohly účinně a nezávisle plnit svou úlohu a také poskytovat důkladné odborné znalosti týkající se všech forem diskriminace a odpovídající pomoc obětem diskriminace; nabádá členské státy, aby zajistily, aby

pravomoc těchto orgánů zahrnovala všechny formy diskriminace, a vyzývá Komisi, aby stanovila normy, podle kterých bude sledovat a zajišťovat účinnost a nezávislost těchto orgánů;

20. doporučuje, aby členské státy a Komise vybavily odpovídajícími prostředky a pravomocemi ty nevládní organizace, které zastupují diskriminované skupiny, a organizace, které občanům poskytují informace a právní pomoc v otázkách diskriminace;
21. vyzývá členské státy, aby spolupracovaly s příslušnými sociálními partnery a sledovaly s nimi řádné uplatňování právních předpisů Společenství;
22. zdůrazňuje, že členské státy by měly v každém případě zajistit, aby byla obětí diskriminace automaticky poskytnuta pomoc při soudních řízeních, a to i z veřejných finančních prostředků poskytovaných národními systémy právní pomoci, bude-li to nezbytné;
23. vyzývá Komisi, aby prakticky a účinně podpořila v členských státech přijetí opatření prostřednictvím programu Progress a Evropského sociálního fondu na podporu programů prosazujících rovné příležitosti a vymýcení diskriminace;
24. doporučuje, aby pro zajištění účinnější úrovně ochrany členské státy zmocnily sdružení, organizace a jiné právnické osoby k účasti v soudních řízeních, včetně zastupování nebo podpory všech obětí;
25. naléhavě žádá vlády členských států, aby v rámci politik zaměstnanosti a sociálního začlenění zajistily rovné zacházení a příležitosti a aby se zejména zabývaly závažnými překážkami, které diskriminace vyvolává při přijímání zaměstnanců;
26. doporučuje, aby členské státy zajistily sdružením, organizacím a jiným právnickým osobám právo účastnit se v zastoupení jednoho nebo více navrhovatelů soudních řízení ve věci vymáhání směrnic;
27. vyzývá členské státy, aby ve spolupráci s Agenturou EU pro základní práva a s Komisí pravidelně sbíraly, shromažďovaly a zveřejňovaly úplné, přesné, srovnatelné, spolehlivé a oddělené statistické údaje o diskriminaci a zveřejňovaly je tak, aby byly veřejnosti snadno srozumitelné a umožňovaly účinnější výměny osvědčených postupů; zdůrazňuje, že k tomu, aby tohoto mohlo být dosaženo, musí být k dispozici dostatečné finanční prostředky a je nezbytné rozvíjet způsoby shromažďování údajů o diskriminaci v souladu s právními předpisy na ochranu údajů;
28. vyzývá k zavedení vnitrostátních integrovaných akčních plánů proti všem formám diskriminace;
29. vítá zájem Komise o sběr údajů o rovnosti včetně zveřejňování Evropské příručky takových údajů; žádá Komisi, aby pečlivě prostudovala různé právní otázky a parametry týkající se záležitosti sběru údajů, předložila návrhy na zlepšení zaznamenávání případů diskriminace a zvažila zavedení společných norem upravujících sběr údajů; doporučuje, aby Komise nadále poskytovala právní vzdělávání pro soudce, právníky, odborové a nevládní organizace s cílem zlepšit dlouhodobý dopad směrnic, a aby rovněž více prováděla výzkum a posuzovala dopad právních předpisů provádějících směrnice;

30. vítá zájem Komise zabývat se několikanásobnou diskriminací, včetně zahájení studie na toto téma; vyzývá Komisi, aby přijala vyváženou obecnou definici několikanásobné diskriminace a aby prozkoumala a poskytla údaje o této problematice a trestných činech vycházejících z nenávisti, vyzývá Komisi, aby do veškerých budoucích právních předpisů přijatých podle článku 13 Smlouvy o ES začlenila ustanovení výslovně určená k potírání několikanásobné diskriminace, která bude možné uplatnit na základě jednoho důvodu či kombinace více důvodů;
31. zdůrazňuje význam spolupráce mezi skupinami aktivními v boji proti diskriminaci na evropské, vnitrostátní, regionální a místní úrovni;
32. vyzývá členské státy, aby přezkoumaly své vnitrostátní právní předpisy a zvážily zrušení zákonů, které nejsou v souladu s článkem 13 Smlouvy o ES;
33. považuje směrnici 2000/43/ES za základ, na kterém může být vystavěn komplexní protidiskriminační rámec opatření týkající se zákazu diskriminace na základě rasy nebo etnického původu; zdůrazňuje však, že je třeba přihlédnout k problematickým aspektům, které již byly zjištěny, a k obtížím, se kterými se členské státy setkaly při účinném provádění a uplatňování ustanovení uvedené směrnice;
34. zdůrazňuje, že Komise musí vypracovat společnou a pro celou EU platnou definici významu pozitivní akce nebo se přinejmenším snažit dosáhnout v této věci shody, což by rozptýlilo mýty ohledně významu a uplatňování pozitivní akce, které v některých členských státech panují, zejména s přihlédnutím k účinnosti této definice v případech úspěšného řešení diskriminace a dosahování stejných výsledků v některých členských státech;
35. konstatuje, že Komise může mít v současné době v úmyslu předložit pouze právní předpis, jenž by diskriminaci v přístupu ke zboží a službám stavěl mimo zákon jen z některých důvodů; připomíná Komisi její závazek týkající se předložení komplexní směrnice zahrnující zdravotní postižení, věk, náboženství nebo přesvědčení a sexuální orientaci, která by dokončila antidiskriminační soubor právních předpisů podle článku 13 Smlouvy o ES, který uvedla ve svém pracovním programu na rok 2008; znovu opakuje, že je z politického, sociálního a právního hlediska žádoucí zrušit hierarchii ochrany před různými důvody diskriminace; je vážně přesvědčen o tom, že nemá význam stavět diskriminaci mimo zákon v jedné oblasti a v jiné oblasti tak nečinit;
36. se zájmem očekává vypracování definice zdravotního postižení, kterou má předložit Komise a jež zdravotně postiženým z celé Evropské unie umožní požívat stejných práv bez ohledu na to, kde v Evropské unii se nacházejí;
37. je přesvědčen, že každá nově navržená směrnice zaměřená na potírání diskriminace, jak se uvádí v článku 13 Smlouvy o ES, bude muset zakazovat všechny formy diskriminace, včetně přímé a nepřímé diskriminace ve všech oblastech již upravených směrnicemi 2000/43/ES a 2000/78/ES, diskriminace na základě vztahů s jinou osobou, diskriminace spojené s předpokládaným členstvím v chráněné skupině a obtěžování; je přesvědčen o tom, že za diskriminaci by se měl považovat i příkaz k diskriminaci osob a že za formu diskriminace by mělo být považováno i nezajištění přiměřených podmínek bez řádného důvodu; je přesvědčen o tom, že směrnice by měly vyjasnit, že neexistuje žádná hierarchie důvodů diskriminace a že všechny formy diskriminace je třeba potírat stejně silným opatřením; trvá na tom, aby každý nově navržený právní předpis řádně odrážel

všechny zvláštnosti jednotlivých příslušných důvodů;

38. je pevně přesvědčen o tom, že věcná oblast působnosti nového návrhu směrnice pro potírání diskriminace ve smyslu článku 13 Smlouvy o ES musí být široká a musí pokrývat veškeré oblasti, které spadají do pravomocí Společenství, ale i vzdělávání, celoživotní učení, sociální ochranu včetně sociální bezpečnosti, ubytování a zdravotní péči, obraz diskriminovaných skupin ve sdělovacích prostředcích a reklamě, fyzický přístup pro osoby se zdravotním postižením k informacím, telekomunikacím, elektronickým komunikacím, k dopravním prostředkům a přístup do veřejného prostoru, sociální výhody a přístup ke zboží a jejich dodávky a přístup k veřejným službám a jejich poskytování; je dále přesvědčen o tom, že nová směrnice by měla také rozvíjet oblast působnosti směrnice Rady 76/207/EHS ze dne 9. února 1976 o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání, a o pracovní podmínky¹ tak, aby byla v souladu s ochranou před diskriminací vůči jiným skupinám;
39. je pevně přesvědčen o tom, že v boji s diskriminací musí být ke zvyšování veřejné informovanosti vyvíjen holistický přístup, počínaje programy ve školách;
40. vyzývá Komisi, aby prošetřila způsoby, jakými by do budoucích právních předpisů vycházejících z článku 13 mohla být začleněna další ustanovení prosazující uplatňování zásad nediskriminace a rovnosti nezávislé na stížnostech jednotlivých obětí; je přesvědčen, že toto šetření by mělo zvážit, jak by mohly budoucí právní předpisy vytvořit závazky zavedení pozitivní akce nebo pozitivních povinností k prosazování rovnosti a propojení povinností týkajících se nediskriminace a rovnosti s vnitrostátní politikou zadávání veřejných zakázek;
41. zastává názor, že rozdíly v zacházení na základě národnosti nebo jazyka, které nejsou objektivně ani rozumově zdůvodněny legitimním cílem a ani jich není dosaženo vhodnými a nezbytnými prostředky, mohou představovat nepřímou diskriminaci na základě rasového nebo etnického původu v rozporu se směrnicí 2000/43/ES;
42. domnívá se, že je třeba si také uvědomovat, že diskriminace porušuje čtyři základní svobody – zejména volný pohyb osob – a že tak představuje překážku pro fungování vnitřního trhu; vyzývá Komisi, aby povzbudila členské státy k revizi svých přechodných ustanovení upravujících přístup na jejich trhy práce s cílem odstranit v tomto ohledu rozdíly mezi evropskými občany;
43. domnívá se, že menšinová společenství, a zejména společenství Romů, potřebují specifickou sociální ochranu, protože jejich problémy spojené se zneužíváním, diskriminací a vyloučením v oblastech vzdělávání, zdravotní péče, bydlení, zaměstnanosti a práv žen se po nedávném rozšíření Evropské unie staly ještě naléhavějšími;
44. doporučuje, aby zvláštní pozornost byla věnována boji proti všem formám diskriminace v oblasti vzdělávání, pokud jde o přístup znevýhodněných a romských dětí k vysoce kvalitnímu vzdělání a jejich nespravedlivé zařazení do škatulky neschopných;
45. zdůrazňuje, že právní předpisy jsou účinné pouze v případě, že si občané jsou vědomi svých práv a mají snadný přístup k soudům; proto je přesvědčen o tom, že nový návrh

---

¹ Úř. věst. L 39, 14.2.1976, s. 40.

směrnice pro boj proti diskriminaci ve smyslu článku 13 Smlouvy o ES musí zahrnovat i právné a vynucovací prostředky, a doporučuje, aby členské státy vytvořily nezávislý a účinný orgán či orgány na podporu rovného zacházení a na potírání různých forem diskriminace, s pravomocí zahrnující všechny důvody diskriminace podle článku 13 a ve všech oblastech upravených směrnicí 76/207/EHS; je přesvědčen, že tyto orgány by měly být pověřeny také poskytováním nezávislé pomoci obětem diskriminace za tím účelem, aby měly možnost řešit své stížnosti na diskriminaci, a prováděním nezávislých průzkumů uplatňování nediskriminačních právních předpisů a vydáváním doporučení v jakékoli věci týkající se takové diskriminace;

46. vyzývá k tomu, aby do všech budoucích právních předpisů byla podle článku 13 Smlouvy o ES zahrnuta povinnost konzultovat nevládní organizace, nezávislé orgány specializované na otázky rovnosti i příslušné vnitrostátní organizace a zapojit je do procesu vypracování, převádění a kontroly uplatňování těchto předpisů;
47. je přesvědčen o tom, že nová směrnice by měla obsahovat požadavek, aby členské státy uplatňovaly začleňování otázek rovnosti do veškerého plánování, tvorby politik a programů v oblastech upravených směrnicí, aby poskytovatelé služeb přistupovali k rovnosti organizovaně a systematicky a aby prováděli úpravy a zajišťovali zvláštní zacházení tak, aby příslušníkům menšinových skupin postižených nerovností zajistili přístup k poskytované službě a její využití;
48. se znepokojením konstatuje, že přestože protokol č. 12 k evropské Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod podepsalo 19 členských států, pouze pět států tento protokol ratifikovalo;
49. vyzývá k pokračování procesu podepisování, uzavírání a ratifikace úmluvy o právech zdravotně postižených osob včetně jejího opčního protokolu a připomíná, že po ratifikaci Úmluvy ze strany Společenství musí všechny navrhované antidiskriminační právní předpisy Společenství zcela splňovat požadavky Úmluvy; připomíná Radě výzvu Komisi zahájit evropskou strategii pro účinné provádění této úmluvy, kterou učinila Komise na neformální ministerské konferenci o zdravotním postižení v červnu 2007; v tomto rámci vyzývá Komisi, aby posoudila potřebu pozměnit sekundární právo Společenství nebo přizpůsobit příslušné politiky;
50. zdůrazňuje, že po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost je důležité horizontálně uplatňovat a začleňovat její ustanovení o nediskriminaci, které Evropskou unii při definování a uplatňování jejích politik a činností zavazuje k boji proti diskriminaci na základě pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženství nebo přesvědčení, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace;
51. vyzývá Komisi a členské státy k prosazování rovných příležitostí a nediskriminace v Lisabonské strategii pro růst a zaměstnanost, hlavních směrech pro otevřenou metodu koordinace pro sociální začlenění, ve vnitrostátních reformních programech a v předpisech upravujících strukturální fondy; proto vyzývá Komisi a členské státy, aby přezkoumaly integrované směry pro růst a zaměstnanost, a zejména hlavní směry zaměstnanosti, aby zajistily a zlepšily začlenění a viditelnost sociálního rozměru v příštím cyklu Lisabonské strategie; zdůrazňuje, že aby byla účinná, musí být ustanovení v oblasti rovnosti a nediskriminace silně vázána na sociální politiky a sociální partneři v nich musí hrát významnou úlohu;

52. vyzývá Komisi a členské státy, aby ukončily veškerou diskriminaci na základě pracovní smlouvy tím, že všem pracovníkům zaručí rovné zacházení, ochranu zdraví a bezpečnost, ustanovení o pracovní době a době odpočinku, svobodu sdružování a zastupování, ochranu před nezákonným propouštěním, kolektivní smlouvy a kolektivní žaloby; zdůrazňuje význam přístupu k odborné přípravě i význam trvalé ochrany nabytých práv zahrnutím dob vzdělávání a odborné přípravy, zlepšením péče, zachováváním základních sociálních práv, jako jsou práva na starobní důchod, práva na odbornou přípravu a právo na dávky v nezaměstnanosti při změně postavení v zaměstnání, přechodu z jedné pracovní smlouvy na jinou a ze zaměstnaneckého pracovního poměru na samostatnou výdělečnou činnost;
53. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a parlamentům a vládám členských států a kandidátských zemí.